

ger; der vil, saavidt jeg kan indsee, ikke komme andre Embedsmænd med end Forstembedsmænd, Amtsforvaltere og de ved Skolevæsenet ansatte. Ikke heller skal jeg dvæle ved § 29; jeg er enig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe) i, at det er en mere tiltalende Maade at udtrykke den Tanke paa, som iøvrigt ogsaa fandtes i det ifjor forelagte Lovudkast, men jeg er forøvrigt ikke enig med ham i, at just Redaktionen er aldeles fortrinlig; det forekommer mig, at Udtrykket „Hænders Arbejde“ burde ombyttes med et andet, f. Ex. „personligt Arbejde“, „personligt Erhverv“ eller deslige, men det er jo kun en Redaktion.

Jeg gaaer derpaa over til det næste Affnit, „de offentlige Anklagere“. Saaledes som man her har tænkt sig Indførelsen af en Overanklager, Medhjælper osv., skal jeg ikke have Noget imod. Derimod skal jeg, da det staaer i Forbindelse hermed; tillade mig at udtale mig om min Opsattelse af den Maade, hvorpaa Anklagemagten i det Hele er ordnet i Udkastet. Jeg udtalte mig under Behandlingen af det ifjor foreliggende Udkast for dette Udkasts Bestemmelser i Henseende til Anklagemagtens Ordning, hvorefter den skulde henlægges til Overretten, og det glæder mig, at man nu er kommen til den bestemte Erkjendelse, at i hvert Fald Overøvrigheden bør opgives i denne Henseende, men jeg har ikke kunnet finde Anledning til at fravige min Mening om, at Overretten vil afgive den bedste Anklagemagt, at man rettest bør henlægge Anklagemyndigheden, ialtsald for en stor Deel, dertil. Man har indvendt derimod, at det vil bevirke Sagernes langsommere Fremme, men det troer jeg ikke. Naar man nemlig vil indrette det saaledes, at der bliver bestandig en særegen Sektion, bestaaende af 3 Medlemmer, som afløste hinanden hver Uge, saa at der aldrig kunde paaløbe Restancer, saa vilde der ikke kunne skee noget Ophold af Sagerne. Naar man dernæst har henviist til, at det vilde besværliggjøre Rættens Arbejde og vilde kræve en Forøgelse af Kræfterne, saa skal jeg ikke kunne sige Noget om, hvorvidt det vilde blive Tilfældet; det vil nærmere kunne overveies, men maa ialtsald blive et underordnet Hensyn. Naar det endelig i Motiverne til Udkastet er

blevet udhævet, at det var en Besynderlighed, at i de Sager, som paadømmes af en Underdommer alene, skulde Anklagemagten dannes af 3 Overdommere, saa er det ganske vist besynderligt, men for det Første er det, at en Bestemmelse er besynderlig, ikke nogen Grund til at fravige den, hvis den ellers er hensigtsmæssig, og for det Andet vil dette Argument kun rumme de Sager, som paadømmes af Underdommeren alene, men aldeles ikke Rævningsfagerne. Det forekommer mig fremdeles, at Landsoverretten i denne Henseende giver den bedste Garanti, og jeg kan heller ikke med nogen fuldstændig Fortrøstning slutte mig til den Ordning, som dette Lovudkast har givet Sagen. Det forekommer mig, at der er tilagt denne Overanklager en altfor uhyre Magt; ja det synes mig næsten, at naar denne Ordning træder i Kraft, har Grundlovens § 2 faaet et Supplement, saaledes at der foruden den lovgivende, udøvende og dømmende Magt er en fjerde Statsmagt, nemlig Anklagemagten, thi denne Overanklager er en aldeles ukontrolleret og inappellabel Myndighed med Hensyn til Spørgsmaalet, om Anklage skal anlægges eller ikke, vil han ikke have det, kan den ikke blive anlagt. Man har vel indvendt, og der indvendes i Lovudkastets Motiver, at det Samme er Tilfældet under den nuværende Ordning med Overøvrigheden; det er imidlertid ikke rigtig, thi der er ganske vist, om ikke nogen stadig Kontrol med Overøvrighedens Udøvelse af Aktionsmyndigheden, saa dog ganske vist en Instants over den, hvortil man kan rekrurere, og det er min Erfaring, at det meget ofte har været Tilfældet, at man har sørt Besværing over Overøvrighedens Undblæelse af at anlægge Aktion til Justitsministeriet, og det har ikke sjældent været Tilfældet, at man har faaet Medhold. Jeg skal imidlertid for Tiden ikke gaae nærmere ind paa denne Deel af Sagen, men jeg skal ganske vist villig erkjende, at under Forudsætning af, at man ikke henlægger Anklagemagten til Overdomstolene, kan der ikke være nogen Grund til at modsætte sig den Ordning, som Udkastet her har foreslaaet.

Hvad angaaer Lovudkastets Bestemmelser om Forundersøgelsen, da kan jeg næsten i Et og Alt slutte mig dertil; det er netop dette Punkt,